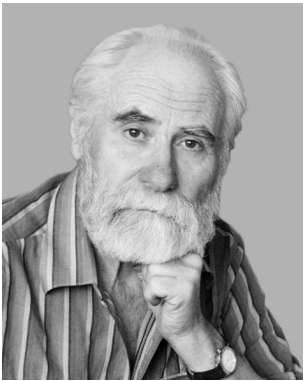

Н. В. Щира, Л. М. Гутник

Лящук Тимофій Андрійович

ЛЯЩУК Тимофій Андрійович (24. 03. 1929, за паспортом – 1930, с. Оболонь Семенів. р-ну, нині Полтав. обл. – 13. 07. 2015, Київ) – графік, живописець і педагог. Чоловік Т. Лящук, батько Д. Лящука і Л. Григорової. Заслужений діяч мистецтв УРСР (1969). Лауреат респ. конкурсів на кращий політ. плакат (1961, 1966, 1969). Член НСХУ (1958). Закін. Київ. художню середню школу (1951; викл. Є. Волобуєв, О. Яблонська) і худож. інститут (1957; майстерня В. Касіяна), де й викладав 1964–94: від 1976 – проф., водночас від 1979 – керівник навч.-твор. майстерні плакат. мистецтва факультету графіч. мистецтв. Гол. ред. худож.-вироб. майстерні «Агітплакат СХ УРСР» (1959–72). Основні галузі – станк. графіка, монум. мистецтво, живопис. Учасник всеукр., всесоюз., закордон. худож. виставок від 1957. Персон. – у Києві (1977–78, 1983, 1997–98, 1999–2000, 2002, 2011), Львові (1983). Автор статей на мист., морал.-реліг. теми. Деякі роботи зберігаються у Запоріж., Одес., Харків. ХМ, Вінн., Запоріж., Полтав. краєзн. музеях, Музеї плаката у Варшаві.

Фотоілюстрації

Основні твори

акварелі – «Дівчина з коромислом» (1953), «Колгоспний сторож І. Грек», «Сашко» (обидва – 1955), «Леся» (1974), «Оксана» (1977), «Мама» (1999), «Нас багато і всі ми гарні» (2006); плакати – «Я люблю тебе, життя!» (1962), «Слався, свято урожаю» (1966), «Можна все на світі вибирати, сину...» (1968), «Україно, будь преславна з роду в рід!» (1972), «Отелло» (1979), «Річард III» (1983), «Крути–1918» (1988), «Україно, воскресни!» (1990); кіноплакати – «Наймичка» (1964), «Вечір на Івана Купала» (1968), «Пропала грамота» (1973); монум. оформлення ресторану «Дніпро» (Черкаси, 1965, у співавт. з дружиною); графічні серії – «Седнівські мотиви» (1969–83), «Болгарський цикл» (1979–82), «Наш Крим» (від 2014); живопис – «Верби» (1962), «Оксана з квіткою» (1974), «Балерина», «Стара хата» (обидва – 1975), «Яблука дозріли» (1979), «Жінка у капелюшку», «Самотність» (обидва – 1980), «Гроза над Седневом» (1981), «Ранок. Снов» (1986), «Пам'яті невинно убієнних. Вавилов» (1988), «Тріумф–33» (1989), «Зима у Седневі» (1990-і рр.), «Повіяв вітер степовий», «Козацькі могили», «Протест на Майдані» (усі – 1990), «Рече та стогне...», «Воля», «Ветеран УПА» (усі – 1991), «Тарас Бульба» (1992), «Остерський натюрморт» (1993), «Козак Василь» (1994), «Лугове озерце» (1995), «110-й Великдень П. Калнишевського», «Квіти з мого городу» (обидва – 1997), «Не скуєш душі живої!» (1998), «Тривога (Козацький телеграф)», «І буде Син, і буде Мати», «Тривога», «Мати» (усі – 1999), «Автопортрет у кунтуші» (2000), «Злука», «Конотопський погром московського сотисячного війська І. Виговським» (обидва – 2001), «Молитва до Богородиці» (2002), «Хай буде благословіння Господнє на вас!» (2003), «Молитва за Україну до Ісуса Христа» (2004), «Автопортрет із пензлем», «Вечір на Дніпрі» (обидва – 2005), «Панночка Тетяна», «Карпатський мотив» (обидва – 2009), «Цілитель Пантелеймон» (2014), «Христос у саду» (2015); серії – «Краківщина» (1977), театр. плакатів до творів В. Шекспіра (1979–81).

Рекомендована література

1. Щира Н. Тимофій Ляшук. Малярство: Штрихи до твор. портрета. К., 1995;
2. Тиміш Ляшук. Будьмо!: Виставка творів. К., 2000;

3. Ужинок Тимоша Лящука // ОМ. 2005. № 2.

Бібліографічний опис:

Лящук Тимофій Андрійович / Н. В. Щира, Л. М. Гутник // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-60169>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).